

Зеліско А.В.

*кандидат юридичних наук,
доцент кафедри цивільного
права Навчально-наукового
юридичного інституту
ДВНЗ «Прикарпатський
національний університет
імені Василя Стефаника»*

Zelisko A.V.

*PhD in Law, associate
Professor of the civil law
department of Law Institute,
Precarpathian National
University Named after Vasyl
Stefanyk*

ПІДПРИЄМНИЦЬКІ ЮРИДИЧНІ ОСОБИ ПРИВАТНОГО ПРАВА В ЯКОСТІ КОРПОРАТИВНИХ УТВОРЕНЬ

УДК 347.191.1

Підприємницька діяльність в Україні почала формуватися в умовах відсутності попереднього досвіду її правового регулювання у зв'язку із тривалим соціалістичним періодом, який не визнавав ні приватної власності, ні правових форм ведення бізнесу. Відповідно наукових теоретичних розробок для впровадження вказаних форм не було. Окреслена ситуація ускладнювалася також імплементацією у вітчизняну науку та законодавство інститутів, притаманних для держав із розвинутою ринковою економікою, зокрема пов'язаних із регулюванням корпоративних юридичних осіб. Переживши період так званої «екзотичності», для практиків і науковців поняття «корпоративна юридична особа» на сьогодні стало загальноновживаним терміном, який пройшов і продовжує проходити постійні процеси трансформації.

На дослідженні корпоративних юридичних осіб зосереджені наукові пошуки таких провідних сучасних учених, як: В. І. Борисова, В.А. Васильєва, І.В. Венедиктова, О. М. Вінник, М.К. Галянтич, Н.С. Глузь, І.П. Грешніков, О. В. Дзера, А. С. Довгерт, І. В. Жилінкова, Ю.М. Жорнокуй, Д.В. Задихайло, О.І. Зозуляк, І. С. Канзафарова, О. Р. Кібенко, Н.В. Козлова, В. М. Коссак, А.В. Коструба, О. В. Кохановська, В.В. Кочин, В. М. Кравчук, О.Д. Крупчан, Н. С. Кузнецова, І. М. Кучеренко, В.В. Лаптев, І.В. Лукач, В. В. Луць, Р. А. Майданик, В.М. Махінчук, Л.С. Нецька, В. Д. Примак, І.Б. Саракун, В. М. Селіванов, І.А. Селіванова, В. І. Семчик, І. В. Спасибо-Фатєєва, Р. О. Стефанчук, Н. І. Титова, Є.О. Харитонов, О. І. Харитонова, Я. М. Шевченко, Ю. С. Шемшученко, Г. Ф. Шершеневич, С.І. Шимон, Р. Б. Шишка, В. С. Щербина, О. В. Щер-

бина, В. З. Янчук, В.Л. Яроцький та ін. Водночас, актуальність дослідження вказаних понять та їх правової природи не зменшується в силу опосередкованості вживання в чинному законодавстві України поняття «корпоративна юридична особа», а також різного тлумачення цього поняття в доктрині.

Викладені аргументи визначають **мету цієї статі** – дослідження поняття «корпоративна юридична особа» крізь призму співвідношення його із поняттям «підприємницька юридична особа приватного права». Вирішення питання про те, чи можемо ми ідентифікувати підприємницькі юридичні особи як корпоративні, незалежно від їх організаційно-правової форми, дозволить нам використовувати відповідні правові механізми для регулювання корпоративних відносин у цих юридичних особах. Окрім того, розкриття співвідношення цих понять сприятиме узгодженню категоріального апарату науки та практики.

Потрібно зазначити, що критерії ідентифікації юридичних осіб у якості корпоративних можна розкрити лише на основі комплексу ознак таких юридичних осіб. Сукупність ознак корпоративних юридичних осіб подається у правовій літературі в різних варіантах. Учені, які обґрунтовують концепцію відмінності понять юридичної особи та корпоративної юридичної особи (саме на основі цієї позиції ми проводимо наукові пошуки у сфері ідентифікації підприємницьких юридичних осіб якості корпоративних), формують перелік ознак, що притаманні, на їх думку, саме корпоративним юридичним особам. Зокрема, Н. С. Глузь, визначає наявність в корпорації двох груп ознак: загальні – властиві для усіх юридичних осіб; спеціальні – які визначають специфіку корпорацій і відрізняють їх від інших юридичних осіб. До останніх Н. С. Глузь відносить: об'єднання капіталів і майнова участь учасників в корпорації; діяльність на основі статуту та установчого договору; складне корпоративне управління [1, с. 4]. В. А. Васильєва, наголошуючи на належності корпораціям ознак об'єднаності осіб та капіталів, спрямованості на соціально-корисну діяльність та наявності складеного капіталу, наголошує також, що цим юридичним особам притаманна мета отримання прибутку для наступного його розподілу між учасниками, а також виникнення в учасників (засновників) майнових та немайнових прав [2, с. 95]. Ю. М. Жорнокуй визначає такі ознаки: корпорацією є підприємницьке товариство; корпорація є об'єднанням капіталів, а не осіб; члени корпорації об'єднані спільним корпоративним інтересом; саме корпорація, а не її члени є власником майна; управління корпорацією через спеціально створювані органи; наявність в учасників корпорації корпоративних прав [3, с. 29]. І. В.

Лукач виводить ознаки корпоративних юридичних осіб зі змісту ст. 167 ГК України (господарська організація; мета отримання прибутку, оскільки корпоративні права включають правомочності на отримання частини прибутку організації; наявність статутного капіталу або майна; поділ статутного капіталу на частки), на основі яких відносить до цих юридичних осіб господарські товариства; виробничі кооперативи; підприємства, що засновані на приватній власності двох чи більше осіб [4, с. 139].

Аналізуючи рівень відображення специфіки корпоративних юридичних осіб усіма вищевикладеними ознаками, варто погодитися із В. А. Васильєвою, що самих лише ознак, пов'язаних із союзом осіб, наявністю складеного капіталу та спільною метою для віднесення певного утворення до корпорації, недостатньо, оскільки за чинним законодавством такими тоді слід вважати всі види товариств, кооперативи, фермерські господарства, громадські організації тощо. Така ситуація, на думку ученої, потребує введення додаткових критеріїв для розмежування відносин за суб'єктною ознакою або зміни підходу загалом [2, с. 96].

І справді, окремі перераховані вище ознаки відображають наявність в корпорації статусу юридичної особи і визначають її в якості самостійного суб'єкта правовідносин. До таких ознак, наприклад, належать: незалежність юридичної особи від зміни складу учасників; належність майна на праві власності самій корпорації, а не її учасникам; діяльність на основі статуту чи іншого роду установчих документів; організаційна єдність тощо.

Серед ознак корпорацій, які виділяє переважна більшість сучасних учених, можна виокремити ті, які відображають корпоративність устрою цих юридичних осіб: наявність спільної соціально-корисної мети; об'єднаність осіб та капіталів; створення майна корпорації за рахунок внесків учасників (засновників); виникнення в учасників (засновників) корпорації майнових та немайнових прав, що іменуються корпоративними; належність корпорацій до комерційних юридичних осіб. Викладені ознаки потребують ґрунтовного та глибинного аналізу з метою виявлення тих із них, які можна ідентифікувати як конститутивні, які найбільш яскраво відображають специфіку корпоративних юридичних осіб.

Отже, щодо наявності спільної соціально-корисної мети в корпоративних юридичних особах. У сучасній доктрині вважається, що власне елемент спільної мети та спрямоване на його досягнення зобов'язання сторін (учасників) становлять основну специфіку відносин товариства [5, с. 189]. Вказане черговий раз підтверджує спорідненість понять корпоративної юридичної особи і товариств. Однак у науковій літературі

вказується на притаманність такого роду ознаки не лише товариствам. Зокрема, В. М. Кравчук обґрунтовує те, що спільність і соціальна значущість мети характерна для будь-якого утворення зі статусом юридичної особи. Вчений наголошує, що юридична особа – це організація, мета якої може бути реалізована шляхом її безпосередньої участі у цивільних правовідносинах. Її соціальна природа проявляється через взаємодію мети і способів її досягнення [6, с. 51]. Досліджуючи проблеми сутності юридичної особи, В. В. Кочин також підкреслює те, що інтерес засновників знаходиться в основі формування мети юридичної особи. Учений наголошує, що «інтерес є потребою юридичної особи, що обумовлюється метою її створення, він є більш ідентифікованим (визначеним), ніж мета, а також динамічнішим явищем» [7, с. 45]. О. І. Зозуляк, досліджуючи ознаку основної мети діяльності непідприємницьких юридичних осіб, ставить під сумнів її роль у формуванні цивільно-правового становища юридичної особи. На рівні ЦК України, зазначає учена, ця ознака майже не впливає на кристалізацію цивільно-правового статусу юридичної особи... [8, с. 81].

Викладене дозволяє нам стверджувати, що вказана ознака характерна для будь-якої юридичної особи, створеної у встановленому законом порядку. Відповідно вона не може бути основою для визначення специфіки корпоративних юридичних осіб із позиції цивільно-правової їх сутності.

Однією із ознак, що сформовані в сучасній літературі в якості таких, які відображають корпоративність устрою, визначають об'єднання осіб. В. А. Васильєва зазначає, що, аналіз корпорації в літературі за ознакою союзу осіб полягає у її визнанні відповідним чином організованим колективом, воля якого визначається груповими інтересами індивідів, які входять до його складу, і який організаційно та майново діє зовні як єдине ціле від свого власного імені. Учена при цьому зауважує, що таке поєднання існує з моменту створення світу і виникає там, де є спільні справи, засновані на однакових інтересах. Але не всяке об'єднання є корпоративною. Наприклад, таким не є просте товариство [2, с. 91].

Враховуючи існуючу в ЄС конструкцію товариства однієї особи, яка була імплементована в чинне законодавство України, варто відзначити яскраво виражену тенденцію до трансформації окресленої ознаки. О. С. Яворська обґрунтовує доцільність існування товариства однієї особи можливістю розмежування майнової основи господарювання, а відтак і майнової відповідальності її засновників (учасників). Шляхом державної реєстрації, відзначає учена, констатується «народження» нового і самостійного суб'єкта права, яким є сама юридична особа, а не фізична особа,

яка її створила [9, с. 63]. Ю. Ю. Акіменко наголошує, що господарські товариства однієї особи з'являються внаслідок відсутності відповідних правових форм, що дозволяють фізичній особі стати учасником право-відносин з обмеженням власної відповідальності (особливо майнової), оскільки в разі участі фізичної особи у цивільно-правовому обігу презу-мується її повна майнова відповідальність... Таке явище збагачує правові механізми з управління активами фізичних і юридичних осіб, розширює підприємницьку практику [10, с. 7]. О. М. Вінник підкреслює, що подібні товариства можуть належати лише до об'єднань капіталів. У цих видах товариств забезпечується обмеженість ризику, а в певних випадках – від-повідальності учасників за результати діяльності товариства. Персональ-не товариство (повне чи командитне) у складі однієї особи або взагалі є неможливим, або в його створенні немає сенсу [11, с.54].

Ідентифікують корпоративні юридичні особи також за ознакою *об'єднаності капіталів*. Зокрема, Ю. Ю. Акіменко визначає корпоратив-ну природу господарського товариства не за ознакою об'єднання осіб, а саме за властивістю статутного капіталу такого господарського това-риства – складеністю [10, с. 4]. Подібного роду позицію займає Ю. М. Жорнокуй, який визначає, що корпорація є результатом в першу чергу об'єднання капіталів [12, с. 14]. В. А. Васильєва підкреслює, що такий капітал виступає фінансовою основою корпорації і, як споживча вартість у формі конкретного майна, належить на праві власності корпорації загалом. Учасники корпорації залишаються власниками вкладеного капіталу як вартості, а не як майна [2, с.91].

Визначена в доктрині ознака складеності капіталу проявляється у *створенні майна корпоративної юридичної особи за рахунок внесків учасників (засновників), які, переходячи у власність юридичної особи, по-роджують комплекс майнових і немайнових прав*. Вдало природу такого трансформаційного процесу розкриває В. А. Васильєва при досліджен-ні корпоративної власності. Учена зазначає, що «правовідношення кор-поративної власності з множинністю суб'єктів можуть модифікуватися залежно від організаційно-правової форми юридичної особи і домовле-ності учасників та створювати різні ступені володіння, користування та розпорядження майном. Взвзявши майнову участь у створенні статутно-го капіталу, учасник істотним чином змінює свій статус, перетворюючи абсолютне правовідношення на квазізобов'язальне або гібридне право-відношення власності, до змісту якого будуть входити трансформовані речові права учасників» [13, с. 38]. Саме з огляду на такий прояв скла-деності капіталу слід розглядати цю ознаку в якості кваліфікаційної для корпоративних юридичних осіб.

Ознака ж об'єднаності капіталів (або так звана ознака складеності капіталу), подібно до ознаки об'єднаності осіб, набуває в сучасних соціально-економічних умовах *характеру фіктивності*. Адже згадана вище конструкція товариства однієї особи призводить до умовного розподілу статутного капіталу на частки, які усі належать єдиному учаснику (засновнику).

Як зазначалося вище, участь у корпоративній юридичній особі шляхом внесення майнових вкладів спричиняє виникнення в учасника (засновника) комплексу корпоративних прав. Постає цілком закономірне питання про те, чи у всіх відносинах участі буде мова йти про класичні корпоративні права. Вирішення цього питання є основою для твердження про те, які саме юридичні особи, побудовані на відносинах участі, можна ідентифікувати як корпоративні, а також у чому саме проявляється така участь. З приводу цього немає однозначності у науковій літературі. Зокрема, С. С. Кравченко встановлює таку особливість корпоративних прав як їх можливість проявляти в тих чи інших правовідносинах тільки якусь одну свою якість. Науковець вважає, що вони в певних правовідносинах проявляються тільки як майнові, а в певних – навпаки, як немайнові [14, с. 4]. Висловлена позиція дає змогу стверджувати про наявну в літературі концепцію, відповідно до якої до корпоративних юридичних осіб належать і ті, участь у яких спричиняє виникнення в учасника (засновника) лише немайнових прав (як-от: громадська організація, політична партія тощо). Водночас у сучасній науці сформованою є думка, що до корпоративних юридичних осіб належать ті, участь у яких спричиняє виникнення корпоративних прав як єдиного комплексу майнових і немайнових прав. Вважаємо за доречне підтримати означену концепцію як обґрунтовану та загально визнану в якості пріоритетної. Зокрема, В. А. Васильєва висловила думку, згідно з якою до юридичних осіб корпоративного типу належать усі організаційно-правові форми юридичних осіб, які створені з метою отримання прибутку та подальшого його розподілу між учасниками і в результаті створення яких у засновників виникає особливий вид майнових прав зобов'язального характеру, який прийнято називати корпоративним правом [15, с. 61]. Корпоративне право, зазначає В.А. Васильєва, слід розглядати як складний сукупний об'єкт цивільних прав, що складається із низки самостійних суб'єктивних прав. Вони в сукупності складають зміст корпоративного права. Серед них є права немайнового характеру, або їх ще називають організаційні права учасника товариства та майнові права. Майновий компонент робить корпоративне право вартісним, що привертає увагу учасників ринку [16, с. 110].

І. С. Спасибо-Фатєєва, розглядаючи механізми правового регулювання корпоративних правовідносин, наголошує також на пріоритетності майнових прав у єдиному комплексі корпоративних прав. Учена визначає, що учасник товариства має два різновиди прав: майнове, яке, *будучи основоположним*, породжує вторинні майнові права, а також особисте немайнове право. Саме перше є оборотоздатним, і його відчуження призводить до правонаступництва в нового учасника, а особисте немайнове право є не оборотоздатним і виникає в особи, яка придбала в учасника право на частку певним встановленим законом способом [17, с. 193].

У межах підтримки концепції про єдність корпоративних прав вважаємо, що класичною конструкцією корпоративної юридичної особи є та, внаслідок участі у якій виникає майнова пов'язаність між учасником та юридичною особою, що проявляється у наявності майнових корпоративних прав. Таким чином, підтримуємо позицію провідних сучасних корпоративістів, зокрема, В. А. Васильєвої та І. В. Спасибо-Фатєєвої про пріоритетність майнового компоненту для ідентифікації наявності корпоративних прав і відповідно для ідентифікації юридичної особи в якості корпоративної. Майновий компонент правовідносин у корпоративних юридичних особах проявляється в тому, що їх учасники (засновники) в результаті участі у них мають також право на отримання частини прибутку від діяльності юридичної особи, а також право на ліквідаційну квоту.

Аналогічна ознака є конститутивною для підприємницьких юридичних осіб приватного права. Відповідно можна стверджувати, що *корпоративність, яка проявляється у своєрідному майновому правовому зв'язку між юридичною особою та її учасниками (засновниками), є іманентно притаманною характеристикою для будь-яких підприємницьких юридичних осіб приватного права*. Наведене твердження є логічним продовженням висловлених провідними ученими позицій у сфері корпоративістики. Так, В. А. Васильєва відносить до юридичних осіб корпоративного типу ті, які створено з метою отримання прибутку, й подальшого його розподілу між учасниками і в результаті створення яких у засновників виникає особливий вид майнових та особистих прав (корпоративних прав) [15, с. 61]. Учена констатувала, що будь-яка корпоративна юридична особа є підприємницькою. *У розрізі здійсненого дослідження, опираючись на викладену позицію, можемо стверджувати, що для будь-якої підприємницької юридичної особи приватного права характерною є корпоративність устрою*.

1. Hlus N. S. *Korporatsii ta korporatyvne pravo: poniattia, osnovni oznaky ta osoblyvosti zakhystu: avtoref. dys. ... na zdobuttia nauk. Stupenia kand.*

- yuryd. nauk. spets. 12.00.03 “Tsyvilne pravo I tsyvilnyi protsess; simeine pravo; mizhnarodne pryvatne pravo” / N. S. Hlus. – K., 2000. – 19 p.
2. Vasylieva V. A. Korporatsii yak subiekty korporatyvnykh vidnosyn / V. A. Vasylieva // Korporatyvne pravo Ukrainy: pidruchnyk / V.V. Luts, V. A. Vasylieva, O. R. Kibenko, I. V. Spasybo-Fatieieva; za zah. red. V.V. Lutsia. – K.: Yurinkom Inter, 2010. – p. 88-97.
 3. Zhornokui Yu. Problemni pytannia vyznachennia poniattia kategorii “korporatsiia” ta ii oznak / Yu. Zhornokui // Pidpriemnytstvo, hospodarstvo i pravo. - № 8. – 2009. – p. 29–33.
 4. Lukach I. V. Do pytannia pro oznaky korporatsii / I. V. Lukach // Pidpriemnytstvo, hospodarstvo i pravo. – 2013. – №3. – p. 138-142.
 5. Vasylieva V. A. Osnovni poniattia (chastyna 2 Korporatyvne pravo Ukrainy) / V. A. Vasylieva // Korporatyvne pravo Polshchi ta Ukrainy: monografiia / Vasylieva V. A., Gerbet Andzhei, Kovalyshyn O. R. ta in. § za zah. red. prof. V. A. Vasylievoi. – Ivano-Frankivsk, 2016. - p. 187-191.
 6. Kravchuk V. M. Korporatyvne pravo. Naukovo-praktychnyi komentar zakonodavstva ta sudovoi praktyky / V. M. Kravchuk. – K.: styna, 2005. – 720 p.
 7. Kochyn V.V. Pravova sutnist yurydychnoi osoby / V.V. Kochyn // Yurydychna Ukraina. - №5. – 2013. – p. 43 – 48.
 8. Zozuliak O.I. Problemyvdoskonalennia pravovogo reguliuvannia zdiisnennia pidpriemnytskoi diialnosti nepidpriemnytskymy orhanizatsiiamy zi statusom yurydychnoi osoby / O. I. Zozuliak // Pravo i suspilstvo : Mizhnarodnyi zhurnal. – Vyp. 1. - Ivano-Frankivsk: Foliant, 2015. – p. 76 – 90.
 9. Yavorska O. S. Hospodarske tovarystvo odniiei osoby / O. S. Yavorska // Zbirnyk naukovykh prats za materialamy Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii [“Korporatyvne pravo Ukrainy ta inshykh yevropeiskykh krain: porivnialno-pravova kharakterystyka”], (26-27 veresnia 2014 r., m. Ivano-Frankivsk) / za red. doktora yuryd. nauk V.V. Lutsia. - Ivano-Frankivsk, 2014. – p. 61 – 65.
 10. Akimenko Yu. Yu. Osoblyvosti tsyvilno-pravovoho statusu hospodarskoho tovarystva odniiei osoby (na prykladi zakonodavstva Ukrainy ta FRN): avtoref. dys. ... na zdobuttia nauk. Stupenia kand. yuryd. nauk. spets. 12.00.03 “Tsyvilne pravo I tsyvilnyi protsess; simeine pravo; mizhnarodne pryvatne pravo” / Yu. Yu. Akimenko. – Odesa, 2011. – 19 s.
 11. Vinnyk O. M. Hospodarske tovarystvo odniiei osoby / O. M. Vinnyk // Visnyk Khmelnytskoho instytutu rehionalnogo upravlinnia ta prava. – 2002. - №2. – p. 53 – 56.

12. Zhornokui Yu. *Tsivilistycheskaia osnova realizatsii cubiektivniho korporativnogo prava: monohrafiia* / Yu. Zhornokui. – Kh.: Zolota mylia, 2012. – 186 p.
13. Vasyliieva V. A. *Korporatyvna vlasnist : teoretychnyi aspekt* / V.A. Vasyliieva // *Aktualni problem pryvatnogo prava : materialy nauk.-prakt. konf. prysviach. richnytsi V. P. Maslova, (m. Kharkiv, 19 liutoho 2016 r.). – Kh. : Pravo, 2016. – p. 35-39.*
14. Kravchenko S.S. *Yurydychna pryroda prav uchasnykiv hospodarskykh tovarystv : avtoref. dys. ... na zdobuttia nauk. Stupenia kand. yuryd. nauk. spets. 12.00.03 “Tsyvilne pravo I tsyvilnyi protsess; simeine pravo; mizhnarodne pryvatne pravo”* / S.S. Kravchenko. – K., 2007. – 19 p.
15. Vasyliieva V. A. *Korporatsii yak subiekty korporatyvnykh vidnosyn* / V. A. Vasyliieva // *Materialy Vseukrainskoho naukovopraktychnoho seminaru [“Vdoskonalennia pravovoho rehuliuвання korporatyvnykh vidnosyn v suchasnykh umovakh”], (25-26 veresnia 2009 r.). - Ivano-Frankivsk, 2010. – p. 56-62.*
16. Vasyliieva V. A. *Korporatyvne pravo yak obiekt spadkovykh prav* / V. A. Vasyliieva // *Zbirnyk naukovykh statei “Aktualni problem vdoskonalennia chynnoho zakonodavstva Ukrainy”.* – Vyp. 23. - - Ivano-Frankivsk, 2010. – p. 109 – 113.
17. *Korporatyvne upravlinnia: monohrafiia* / I. V. Spasybo-Fatieieva, O. R. Kibenko, V. I. Borysova; za red. prof. I. V. Spasybo-Fatieievji. – Kh. : Pavo, 2007. – 500 p.

Зеліско А. В. Підприємницькі юридичні особи приватного права в якості корпоративних утворень

У статті акцентовано увагу на потребі проведення подальших наукових пошуків у сфері правової природи корпоративних юридичних осіб в силу наявності у літературі численних позицій щодо її трактування. Констатовано потребу окреслення співвідношення цього поняття із поняттям підприємницьких юридичних осіб приватного права, оскільки реалізація такого завдання сприятиме узгодженню категоріального апарату, а також послідовному використанню при моделюванні статусу підприємницьких юридичних осіб приватного права механізмів, характерних для корпоративних правовідносин. На основі аналізу наукових розробок автором підтримано позицію учених про первинність ознаки корпоративних юридичних осіб, пов’язаної із наявністю у їх засновників (учасників) комплексу майнових та немайнових прав, іменованих корпоративними. Встановлено, що в основі як корпоративних юридичних осіб, так і підприємницьких юридичних осіб приватного права знаходиться ідентичний правовий критерій – наявність майнових та немайнових корпоративних прав в засновників (учасників). Таким чином, стверджено, що для підприємницьких юридичних осіб приватного права іманентно характерна корпоративність устрою.

Ключові слова: юридична особа, корпоративна юридична особа, підприємницька юридична особа приватного права, корпоративні права, підприємницька діяльність, засновники (учасники), товариство, правова конструкція.

Zelisko A. V. The entrepreneurial legal entities of Private Law as corporate associations

The legal basis of entrepreneurial activity was forming, when the general concept of the development of this activity was absent. This situation was natural for those the soviet period, because there was not a peculiar and business. As a result, scientific developments in the field of adjusting of legal forms of entrepreneurial activity were absent. This situation was complicated by the necessity of introduction to the legislation of positions about corporations. The term “corporation” passed the difficult period of development in the legal system of Ukraine. Today this term is generally accepted, but exposed to the processes of transformation. These arguments stipulate the necessity of research of concepts “the corporate legal entity” and “the entrepreneurial legal entities of Private Law”. The science and practice require the decision of questions about correlation of these concepts. The research result will be establishment of possibility of the use of mechanisms of corporate relations in adjusting of the entrepreneurial legal entities of Private Law. It is established, that the criteria of belonging of legal entities to corporate need to be exposed by means of signs of these legal entities. These signs are presented in legal literature in different variants. Among these signs it is indicated: association of persons and capitals; joint aim; difficult corporate management; capital that is formed from property payments of founders (participants). An author is support the scientific position, that these signs for belonging of legal entity to the corporation not enough. The scientific set, that the basic sign of corporate legal entity is a presence of property and non property corporate rights. An author accomplished the analysis of all existing in literature signs with the purpose of forming of main sign of corporate legal entity. It is established, that the joint aim is the sign of all legal entities of Private Law. As a result an author supported position, that this sign is not the main special sign of corporate legal entities.

In the article was investigated such sign of corporate nature of legal entity as association of persons. The legislation of Ukraine uses the legal constructions, that stipulates transformation of sign of association of persons. For example, the company of one person does not have got such sign. The author supports those scientists, who claim, that such legal construction reflects the needs of modern economic and legal relations.

An author analysed also the association of capitals as a sign of the corporate legal entities. The property of corporate legal entity is formed by the association of payments of founders (participants). These holding become property of legal entity, as a result – the participants acquire the corporate rights. The expounded positions form a conclusion, that this sign is main for corporate legal entities.

Thus, the definition of the “corporate legal entity” should be based on the sign of the presence of property and non property corporate rights of founders (participants)

of legal entity. As a result, an author drew conclusion, that term «the corporate legal entity» and concept «the entrepreneurial legal entities of Private Law « have identical constitutive signs – property and non property corporate rights of founders (participants) of legal entity.

Keywords: legal entity, corporate legal entity, the entrepreneurial legal entity of Private Law, corporate rights, entrepreneurial activity, founders (participants), company, legal construction.